

«جنگ بی پایان در افغانستان»

اوباما:

«ولی این مطلب به حکومت افغانستان و آنچه با اهمیت تر از همه است به مردم افغانستان روشن باشد که آنها سرانجام خود در برابر کشور شان مسئولیت دارند... باید روشن باشد که افغانها مجبورند تا مسئولیت امنیت شانرا خود بعهده گیرند و اینکه امریکا هیچگونه علاقمندی به آن ندارد تا در یک جنگ بی پایان در افغانستان مبارزه کند.»

از آقای اوباما سپاس بی پایان که بالاخره "مسئولین امور" در افغانستان را متوجه رسالت شان ساختند. طوریکه ازین کلمات افاده شده میتواند مسأله چنان بوده که تا امروز نه حکومت افغانستان و نه مردم افغانستان مسئولیت کشور شانرا داشتند. پس این همه بیگانگان اند که تا حال زمام امور را بدست دارند. اما آقای اوباما کسی شما را به آغاز جنگ در افغانستان دعوت نکرده بود و کسی هم از شما تقاضای بیشتری ندارد.

جملات بالا از آقای اوباما آنقدر ها آرامش دهنده و بجا است که حتی بیسوادترین فرد جامعه بشری به واقعیت آن پی میبرد. از آقای اوباما پرسیده شود که محترماً! شما از کدام حکومت در افغانستان صحبت میکنید، از حکومت خود و یا حکومت طالبان؟ اگر اشتباه نکنم امروزیکی آن بدست شماست و دومی آن بدست انگلیس- امریکا که در پایان منتظر بُرد یکی از شما ها خواهیم بود و آن اینکه برای مردم افغانستان کدام تحولی را در پی نخواهد داشت.

امروز صرفاً ایالات متحده و چند کشور محدود و عضو پیمان نظامی ناتواند که حکومت کرزی را با سه بُعد آن یعنی انتقالی، مؤقت و "انتخابی" شریک قدرت در مسائل افغانستان بخاطر حضور نظامی شان میدانند. اگر دقت بخرچ دهیم دیده میشود که حال آقای اوباما این حکومت دست نشانده را به حیث نماینده مردم افغانستان جا میزند که کاملاً ناممکن است و خود آقای کرزی نمیداند که این خواست را چگونه برآورده سازد که گواه آن همانا تأخیر در تشکیل کابینه و حتی پیشنهاد آن به شورای ملی است و یا اینکه همه منتظر اجلاس لندن هستند تا آقای براون کاندید های مورد نظرش را معرفی دارد.

مطمئن باشید که "سرانجام" حکومت افغانستان و مردم افغانستان بار این همه نابسامانیها را به دوش خواهند کشید، زیرا آنزمان دیگر بر ویرانه ها حکومت خواهند کرد و بقایای متجاوزین را که منطقی اند از کشورشان خواهند راند و آن زمانی است که ویتنام ثانی نشانه هایش را نه تنها برای امریکائیها، بلکه برای تعدادی از کشورهای غربی متبازر خواهد ساخت ولی هیچ نیروئی بخاطر اعمار مجدد افغانستان کمک عاجل را سازماندهی نخواهد کرد و گذشته ازینکه به افغانستان مصدر کدام خدمتی نشدند، برخلاف امکانات برای پیوستن به کاروان رشد و انکشاف برای سالیان متمادی به عقب زده شد.

اینکه ناتو- امریکا برای "یک جنگ بی پایان" در افغانستان مبارزه کنند، از ابتدا معلوم بود. آنان خود آغاز و خود انجام این جنگ را میدانند، زیرا در یکی از بخشها روی آن مکت مختصری کردیم.

مشکل اساسی درینجا ستکه مطلب روی یک حمله مشخص نمیچرخد، بلکه بر پایه یک ستراتیژی استوار است و قرار معلوم تاکتیک های پیوست به آن میتواند خصلت کارائی کوتاه

مدت را داشته باشد و یا اصلاً از پیشبرد آن منصرف شده و در جستجوی الترناتیف های جدیدی برآیند که این خود دربرگیرنده زمان بیشتر بوده و نمیتوان انجام جنگی را پیشبینی کرد. ازینجاستکه آقای اوباما در ستراتیژی "جدید" شان عدم علاقمندی به جنگ بی پایان افغانستان نشان میدهند، زیرا افغانستان به مثابه تخته خیز مصارف هنگفتی را ایجاب میکند و درآمد ناچیزی را - هرگاهی ازتولید مواد مخدر صرفنظر کنیم- برای مجریان این جنگ که همانا سیستم گلوبال سرمایداری است ببار نمی آورد. طوریکه میدانیم پول برای انباشت سرمایه کار میکند و بهمان اندازه که پول در مجراهای غیرمؤثر استفاده شود بهمان پیمانہ سر خورده گی سرمایه دار را برمی انگیزد و در تلاش آن میشود تا برای این امر راه حل عاجل سراغ بیند، بدون آنکه جنبه های انسانی آنرا در نظرگیرد.

اگر توجه کنیم حکومت اوبامابودجه نظامی برای جنگ عراق و افغانستان را که معادل 130 میلیارد دالرامریکائی است برای سال 2010 توشیح کرد. تصویب این بودجه دوگانه (دوکشوری) بخاطریست که نتوان به واقعیت پی برد که در کدام کشور به کدام پیمانہ مصرف میشود.

ادامه دارد!